

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БАБУШНИЦА, СЕПТЕМБАР 2005. ГОДИНЕ
ГОДИНА XVI БРОЈ 2227

БАБУШНИЦА ГОДИНУ ДАНА ПОСЛЕ

Општина Бабушница једна је од петнаест општина обухваћених Програмом подршке општинама Источне Србије, којим би општина Бабушница требало да, у областима које су дефинисане са четри одабрана пројекта, према уговору о донацији добије донацију вредну 562 299 евра. Канцеларија за управљање пројектом и Тим за техничку помоћ са седиштем у Зајечару упутили су писмо председнику општине 30. јуна 2005. године којим упозоравају председника општине да он сам, као и општински Тим за имплементацију пројекта, нису одговарајућом динамиком извршили уговором предвиђене радње, због чега нису створени услови за коришћење средстава на мењених овом пројекту. Канцеларија за управљање Програмом у овом писму такође упозорава да постоје озбиљне могућности да продужење важења наведеног уговора о донацији на буде одобрено, а тиме и коришћење донаторских средстава општини Бабушница. Каква је судбина овог програма када је у питању општина Бабушница, после 30. јуна јавности није познато.

Када је у питању општина Књажевац судбина Програма подршке општинама Источне Србије, позната је нама. А ми Српски радикали као одговорни људи имамо обавезу да своја сазнања саопштимо грађанима Бабушнице. У општини Књажевац дана 12. августа 2005. године организована је пригодна свечаност поводом завршетка пројекта „Санације и реконструкције градских улица“ по Програму подршке општинама Источне Србије. Пројекат обухвата радове у 31 градској улици укупне дужине око 11 km и укупне вредности 789,600 евра. За успешно организовање свечаности у општини Књажевац

ШЕШЕЉ СРПСКИ ЈУНАК

поводом поменутог догађаја велике заслуге припадају и функционерима општине Бабушница, који су не каснећи ни минута узели учешће у свечаном програму, поготово у задњем делу протокола и тако бар делимично надокнадили финансијску штету коју општина Бабушница трпи због изгубљене донације вредне 562.299 евра.

П. Живковић

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ЛУЖНИЧКИ РАДИКАЛИ ПУНИХ СТО ДВАДЕСЕТ ГОДИНА НА ПОЛИТИЧКОЈ СЦЕНИ

Први радикали, у то време чланови Радикалне народне странке, у Лужничком срезу, појавили су се на изборима 17. новембра 1887. године, без неког значајнијег успеха. Доминантну улогу су тада имали припадници Либералне странке. Захваљујући сукобима до којих је дошло унутар Либерала, популарност Радикалне народне странке је незадржivo растла у народу.

Идеолог странке био је Маријан Цветковић из Масуровца, који је у народу ужишао велики политички углед. Својим стасом и говорничком способношћу освајао је народ Лужнице. Са својим истомишљеницима, 26. марта 1889. године, заказао је целодневни јаван предизборни збор у Љуберађи са поруком на плакатима: „ВРЕМЕ ЈЕ, А И ПОТРЕБА ЈЕ, ДА СЕ И МИ У НАШЕМ СРЕЗУ, КАО ШТО СУ ТО ВЕЋ У МНОГИМ ДРУГИМ СРЕЗОВИМА УЧИНИЛИ, ШТО БОЉЕ ПАТИЈСКИ ОРГАНИЗУЈЕМО. ЗАТО СЕ УЗДАМО, ДА ЂЕ СВАКИ ЧЛАН РАДИКАЛНЕ ПАРТИЈЕ ДОЂИ НА ЗБОР, КАО ШТО СУ И ДО САДА СВАГДА СХВАТАЛИ ВАЖНОСТ РАДИКАЛНЕ ПАРТИЈЕ ЗА ПОРЕДАК ДРЖАВЕ. БУДИМО СЛОЖНИ ПА ЂЕМО БИТИ СРЕТНИ.”

Иако је после тих избора, Маријан, постао радикални посланик убрзо је са својим истомишљеницима био одстрањен из Обреновићеве скупштине, али је после Мајског преврата и изборима одржаним 9. септембра 1903. године, поново био изабран за народног посланика. Против њега је била скована завера у организацији Анте Дробњака, окружног начелника у Пироту, у којој је Маријан, три дана после избора убијен у месту званом „Страње”. Исте ноћи завереници: Алекса Златановић – Брка, Стеван Миленковић, Стеван Јефтић, Петко Стојановић, Тодор Ранчић и Андон Ристић из Стрелца, Филип Станковић из Студене и Стојан Здравковић из Камбелевца бивају ухваћени и осуђени на дугорочну робију.

Убиство посланика Маријана изазвало је, међу Лужничанима незадовољство и протест. То је допринело да се странка убрзо консолидује и ојача, а на место убијеног Маријана кандидован је и изабран Маријанов брат, Јефта Вељковић, који је био посланик пуних десет година.

Истакнути чланови Радикалне странке у Лужници у то време били су: Никола Поповић из Великог Боњинца, Јеленко Поповић из Горњег Стрижевца, Живко Петровић из Кијевца, Јеленко Милћар из Доњег Крњина, Станко Петровић из Бердуја, Васа Николић из Ваве, Димитрије Николић из Стола, Вељко Вељковић из Ресника, Пота Крстић из Бабушнице, Милош Марјановић из Стрелца и многи други.

Пре Другог светског рата па све до доласка комуниста на власт, истакнути чланови Радикалне странке били су: Станимир Митровић и Душан Игњатовић из Бабушнице, Стојилко Ђорђевић – Пекљавина из Калуђерева, Данило Ђорђевић из Извора, Стојан Николић из Стола, Јефта Манић из Валниша, браћа Веља и Илија Маринковић, Васа Глигоријевић из Студене, Алекса Поповић из Беле Воде, Станко Петровић из Бердуја, Стојан Миленковић из Богдановца, Алекса Стаменковић и Тодор Станковић из Драгинца, Милутин Милојковић из Завидинца, Борисав и Љуба Раденковић из Стрелца и други.

Проф. Др. Војислав Шешељ, је у Крагујевцу 23. фебруара 1991. године, основао Српску радикалну странку, а у Бабушници је исте године формиран општински одбор СРС, који до данас функционише са све већим успехом. О данашњим истакнутим Лужничким радикалима тек ће се писати.

Драган Стаменковић

ИЗМЕЊЕНА ОДЛУКА О БУЏЕТУ ОПШТИНЕ БАБУШНИЦА

Одборници Српске радикалне странке у Скупштини општине Бабушница учествовали су у изгласавању одлуке о изменама одлуке о буџету општине Бабушница. Овим одлукама буџет је добио на квалитету, а интерес грађана ставља се у први план и тако остварују предизборна обећања Српских радикала.

У првом реду треба истаћи ставку Накнада породицама за новорођенчад, где су предвиђена средства у износу од 400,000 динара, из којих ће се за сваку новорођену бебу исплатити износ од 5,000 динара, чиме би смо дали допринос у циљу повећавања наталитета. Ова средства ће се исплаћивати ретроактивно од 01. јануара 2005. године, а за то ће бити довољно да један од родитеља, од докумената, са собом понесе само фотокопију извода

из матичне књиге рођених за новорођенче и на шалтерима општине, остваре право на наплату наведене накнаде.

Затим је ту и ставка текуће субвенције вештачког осемењивања крава, чиме би сељак практично плаћао само накнаду за долазак ветеринара, а осемењивање би било бесплатно. Овде су предвиђена средства у износу од 400,000 динара.

Посебно треба напоменути да је подржана одлука да се за рад стационара из буџета издвоје средства у износу од 500,000 динара. Чињеница је да су у нашим селима углавном старачка домаћинства, и да је пациентима из удаљених села, поготову у зимском периоду готово неизводљиво да свакодневно долазе у Бабушницу по адекватну медицинску помоћ. Постојање стационара би им било од великог значаја.

Изменом буџета обезбеђена су средства за изградњу општинског центра, како грађани неби, за неки документ, долазили више пута и обилазили неколико шалтера већ би се то завршавало на једном месту и у врло кратком времену.

Што се тиче проблематичних ставки, као што су СУБНОР и Спортски савез, наши представници у општинском већу и у скupштини, су заузели став да те проблеме нисмо створили ми радикали те би било упутније да их решавају они који су их и створили, а да ми нашу пажњу усмеравамо на проблеме који су битни за бољи живот наших суграђана.

Драган Стаменковић

КАДИЈА ТЕ ТУЖИ

Окружни суд у Пироту, у седници већа одржаној дана 18. 08. 2005. године, донео је У ИМЕ НАРОДА ПРЕСУДУ којом поништава решење Службе за инспекцију, надзор и ревизију корисника буџета, којим је 12. маја 2005. године наложено Дому културе да омогући приступ и стави на увид књиговодствују документацију поменутој служби. Тако је овом пресудом, на индиректан начин потврђена оцена одборника Српске радикалне странке у Скупштини општине Предрага Живковића, да се ради о приватној инспекцијској служби формираној с циљем да својим радом направи што већу смутњу и скрене пажњу са очигледних примера злоупотребе у коришћењу буџетских средстава.

Чињеница је да су чланови ове службе за свој рад наплатили поприличне хонораре баш из истог буџета, а да њихов рад није дао никакве резултате и да се служба створена уз велику халабуку у тишини једноставно растурила.

П. Живковић

БУРИДАНИЈА

Не могу да одолим, да вас не подсетим на стару причу о Буридану и његовом... Добро причу сви знате, не сумњам, јер је у нашем народу јако позната изрека, на неки начин парофраза поменуте приче- „Не липши магарче до зелене траве”.

Пролеће пролете, лето на измаку... Кише мало муте. Ту је за сада све О.К. рекли би они што воле зелену боју. Све је како мора, не утичмо на облаке, они раде свој посао. Али, шта се дешава с нама? Како објаснити деци у вртићу зашто су им ускраћена права: на храну, на игру, на играчку и ведру власпитачицу? Како објаснити ћајима да немају права на превоз кад редовно купују месечне карте? Како радницима објаснити да имају права и обавезу на рад а немају права на принадлежност?

То је некако и могуће објаснити, не кажем да је то добро или је објашњиво (неки су већ схватили). Али како објаснити оне који иду за имагинарном шаргарепом? Можда је то: покрет- „Шаргарепа за Бабушницу”.

Заблуде су саставни део живота, свако има заблуде и има права на њих. Будимо се с њима, уљуљкују нас у снове, проведемо дан са њима. А не опажамо их. Навикнемо се на заблуде, постају наша сенка, временом нас обузму, оне постају ми а ми постанемо сенка. Жivot је само један, ма колико трајао, ипак, кратак. Ако живимо у сенци, било чијој, избледеће нам сећање да смо људи, на крају угушиће нас сенка. Можда је задњи моменат да се упитамо. Где наћи уточиште, где наћи праве пријатеље, како остати и опстати а не изгубити себе? Одговор је пред тобом и у твојим рукама, треба само мало храбости до достојанства.

Шта више рећи? Пролеће пролете, лето већ лети...трава је зелена... И да завршим стихом Б.Миљковића:

„Пролеће прође и нико се не стиди...”

Г. Ранчић

ПИНКИ ЈЕ ВИДЕО ТИТА

„Oderunt dum metuant”

НАРОД -реч која се најчешће користи у згради под књигом, све то неодоливо подсећа на оно Шоићево: „...не чиним ја то због себе, то је због предузеће...”. Тако и наши функционери најчешће користе оно: „ми то због народа”, „нама је народ на првом месту”, и све тако народ па народ. Додуше има и другачијих који кажу: „ма народ је само да гласа”, и још понешто што није баш за писање.

Одакле њима тапија на сва та места под књигом ? Да ли је друг Тито умро? Све они тако у том фазону, баш их брига шта народ мисли. А народ за сада трпи и ћути. Зашто? Добро, схватиће овај народ, да су све празна обећања, да су скоро сви они „другови”, да другачије не знају да размишљају а камоли другачије да чине. За сада остају изнад народа, и чинећи за народ, чине само за себе.

Елем, десила се народу народна власт, десио се народу народни буџет од те народне власти, наравно све у име народа. Али, (чувено АЛИ) та народна власт са народним председником, одреди том истом народу ни десет посто од тог народног буџета.

Не бих се освртала. Што је прошло прошло је, што однесе река ништа не врати. Једино што нама преостаје је да се сетимо свих лажи и да их не заборавимо. Доћи ће они опет , затребаће им народ. Наше је да у том тренутку не дозволимо да та мутна река однесе будућност наше деце ако је нашу прошлост неповратно

однела. Ми-народ, треба само; да одолимо лажним обећањима, да се суочимо са застрашиванима и да будемо ми због нас. Ако је Пинки видео Тита, нек живи с тим. А наша деца: желе нешто боље.

Г. Ранчић

НА КОГА ВАС ОВО СЕЋА

Драги Лужничани, Ви који сте ми неизмерно веровали, а ја вам обећавао радна места, руководеће функције, златна јаја, Лужничку росу, исток на западу и обратно, брда и долине, мед и млеко, набавите себи мачора или мачка и окачите све то мачку о реп.

Др. МИНХАУЗЕН

Ви знате све, ми Вас само подсећамо

- Основач и издавач: др Војислав Шешељ
- Главни и одговорни уредник: Елена Божић – Талијан
- Тираж: 1500 примерака
- Општински одбор Српске радикалне странке Бабушница
 - Улица Живојина Николића Брке бб
 - Телефон: 064 / 373-80-78
- Штампа: Штампарија „Драгић“ Зрењанин